

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **O. B.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený zmocněncem O. M., nar. dne X
doručovací adresa X

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 7. 2023, č.j. MV-100834-4/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí ze dne 26. 7. 2023 č.j. MV-100834-4/SO-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“) Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“), jímž žalovaná podle ust. § Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 4. 5. 2023 č.j. OAM-86267-19/ZM-2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl v řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podané dne 13. 12. 2022 tak, že správní řízení vedené pod sp. zn. OAM-86267/ZM-2022 se dle § 169r odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastavuje.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce v prvním žalobním bodě poukazoval na to, že žalovaná vycházela z poštovního razítka, dle kterého byla zásilka předána k přepravě dne 12. 12. 2022, přičemž data na dopisu a v elektronickém systému sledování zásilek jsou souladná, popírala, že by k podání zásilky došlo dne 18. 11. 2022. Žalobce namítal, že na případ nelze aplikovat žalovanou odkazované rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 18. 12. 1997 sp. zn. IV. ÚS 325/96, neboť bylo vydáno v době platnosti vyhlášky č. 78/1989 Sb., o právech a povinnostech pošty a jejích uživatelů, která však byla nahrazena zákonem č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poštovních službách“), Ústavní soud navíc judikuje, že je to právě podací lístek, který je závazným dokladem a důkazem o datu podání zásilky, což však novější judikatura rozporuje. Usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 19. 12. 2017 č.j. 10 As 20/2017-49 se v meritu věci zabývá odlišnou situací (službou DopisOnline), neboť v posuzovaném případě byla zásilka předána poště fyzicky a již kompletní, nelze tak mluvit o tom, že by jejímu podání měl předcházet jakýkoli dodatečný úkon. Žalovaná poukazuje na důkazní sílu podacího lístku, žalobce však zpochybnil správnost údajů na poštovním podacím archu (tj. správnost zápisu data podání na poštovním archu), poskytl důkazy o zjevném rozporu mezi datem podání a datem počátku přepravy zásilky, kdy datum vyznačené poštou odpovídá pravděpodobně datu, kdy pošta fakticky realizovala přepravu zásilky.
4. Žalovaná (pošta) nesprávně přenáší důkazní břemeno na žalobce, třebaže dle uvedené judikatury by to měla být pošta, popř. správní orgán, na kterých toto břemeno leží v případě zpochybnění správnosti zápisu na podacím lístku. Žalovaná vycházela pouze ze záznamu na poštovním podacím archu a z elektronického systému sledování zásilek, kdy druhý z nich nemůže sloužit jako důkaz okamžiku podání, neboť obsahuje pouze údaje o datu, kdy došlo k zahájení přepravy zásilky, nikoli však údaj o datu podání; z tohoto systému lze dovodit pouze to, že zásilka byla podána nejpozději 12. 12. 2022, kdy došlo k zahájení její přepravy, nepoukazuje však na konkrétní datum, kdy bylo učiněno samotné podání. Žalovaná nevyzvala poštu k předložení přesného zápisu o evidenci zásilek, třebaže dle vyjádření pošty došlo v předmětném období k významným organizačním změnám, které měly za následek nedostatky v poskytovaných službách včetně zpoždění. Žalobce se ocitá v absurdní situaci, kdy odůvodněně tvrdí, že datum vyznačené poštou na podacím archu neodpovídá skutečnému datu podání, zatímco žalovaná po něm požaduje, aby doložil důkazy o správnosti údajů na podacím archu, u kterého však sama presumuje jeho správnost, a to v rozporu s judikatorními závěry, na které odkazuje. Je však třeba vycházet i z dalších důkazů, tj. z frankovacího razítka na

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

obálce, data výkazu poštovního, data podpisu samotné žádosti, dat vyhotovení ověřených kopií přiložených dokumentů, z výpovědi zástupce žalobce, z časové souslednosti podacích archů za období listopad – prosinec 2022, kdy nesedí jediné arch z 18. 11. 2022. Poukázal na usnesení Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2006 č.j. IV. ÚS 110/06.

5. Ve druhém žalobním bodě namítal nedostatečně zjištěný skutkový stav věci, žalobce zpochybnil správnost zápisu data podání na poštovním podacím archu, k čemuž předložil řadu důkazů, správní orgány se jimi však buď nezabývaly nebo je hodnotily pouze povrchně jako nehodnověrné, a to pouze jednotlivě, nehodnotily je však ve vzájemných souvislostech. Z důkazů předložených žalobcem vyplývá, že žádost byla podána ke dni 18. 11. 2022, je důvodně zpochybněna správnost zápisu na podacím archu, žalovaná pak nepředestřela jediný důkaz o tom, že zásilka byla podána dne 12. 12. 2022; jak dovozuje žalovaná, poštovní podací arch je aktem soukromoprávní povahy, který ztrácí svou důkazní hodnotu, pokud je zpochybněn, daný arch byl zpochybněn žalobcem i žalovanou, nelze je tak považovat za hodnověrný důkaz. V rozporu s judikaturou žalovaná presumuje správnost zápisu pošty na poštovním podacím archu, oproti zápisu zmocněnce na tom samém archu.
6. Uvedl, že na území ČR pobývá více než 8 let, po celou dobu žil řádným a spořádaným životem, má zde zázemí, mluví plynule česky, je plně integrován, rád by získal povolení k trvalému pobytu a občanství ČR, ztráta pobytového oprávnění pro něj znamená zásadní narušení životních plánů, i když on ani jeho zástupce nijak nepochybili.
7. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
8. V replice ze dne 16. 10. 2023 žalobce doplnil, že mezi stranami je sporné, zda došlo ke včasnému podání, zda došlo k opožděnému podání, aniž by zde byl dán důvod na vůli žalobce nezávislý a zda došlo k opožděnému podání z důvodu na vůli žalobce nezávislého. Žalobce sice skutečně setrval na včasnosti svého podání, zároveň však vzhledem ke správnímu orgánu I. stupně uvedl důvody na jeho vůli nezávislé, které způsobily, že zásilka obsahující podání nebyla řádně doručena. Správní orgán se tak měl zabývat rovněž tím, zda ke zpoždění došlo z důvodů na vůli žalobce nezávislých, neboť mu tyto okolnosti byly zcela zjevně známy. Ve vztahu k reklamačnímu řízení poukázal na to, že Česká pošta nevystupuje jako nezávislý subjekt, uzná-li své pochybení, vystavuje se přímé hrozbě, že bude muset poškozenému poskytnout zadostiučinění v občanskoprávním řízení, uznáním reklamace by tedy vystoupila přímo proti svým zájmům.

III. Vyjádření žalované

9. Žalovaná měla za to, že žalobní námítky jsou nedůvodné, v podrobnostech odkázala na napadené rozhodnutí a spisový materiál. Není pravda, že by žalobce před správním orgánem I. stupně požádal o prominutí zmeškání úkonu dle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, naopak tvrdil, že žádost podal včas.
10. Měla za to, že žalobce neunesl důkazní břemeno stran zpochybněné pravosti údajů na poštovním podacím archu, jím předestřené důkazy jednotlivě ani ve své souvislosti neprokazují, že by se jeho žádost dostala do dispozice pracovníka provozovatele poštovních služeb dne 18. 11. 2022, resp. prokazují toliko, kdy byla zásilka pravděpodobně vyhotovena a zaplacená. Žalobce mylně dovozuje, že důkazní břemeno

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

stran prokázání jeho tvrzení tíží správní orgány či provozovatele poštovních služeb, k čemuž však lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 14. 11. 2019 č.j. 6 As 126/2019-21. Pokud žalobce hodlal zpochybnit údaj o podání své žádosti, musel by předložit způsobilá tvrzení a důkazy, což však neučinil.

11. Ohledně výpovědní hodnoty podacího lístku poukázala na rozsudek zdejšího soudu ze dne 23. 5. 2023 č.j. 4 Ad 3/2022-31. Žalovaná tak neměla důvod pochybovat o potvrzení provozovatele poštovních služeb, že se žádost žalobce dostala do jeho dispozice až dne 12. 12. 2022, toto potvrzení nebylo vyvráceno ani reklamací žalobce, ani jeho následnou komunikací s poštovním ombudsmanem.
12. Byly tak splněny veškeré podmínky pro zastavení řízení o dané žádosti, skutkový stav byl dostatečně zjištěn a napadené rozhodnutí bylo řádně odůvodněno. Navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

13. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal žádost o prodloužení zaměstnanecké karty datovanou dne 18. 11. 2022, která dle podacího razítka byla správnímu orgánu I. stupně doručena dne 13. 12. 2022. Obálka je opatřena frankovacím razítkem společnosti PWC se dnem 18. 11. 2022 a označena štítkem doporučeně, s číslem zásilky X. Žádost je opatřena průvodním dopisem datovaným dnem 18. 11. 2022 a přílohami.
14. Dle informace z elektronického systému o sledování zásilek Česká pošta obdržela údaje k předmětné zásilce dne 12. 12. 2022, téhož dne byla zásilka převzata do přepravy.
15. Žalobce ve vyjádření ze dne 23. 12. 2022 uvedl, že žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty předal dne 18. 11. 2022 České poště k doručení doporučeně s dodejkou, po získání potvrzení o dodání zásilky správnímu orgánu dne 13. 12. 2022 si žalobce všiml nesprávného údaje České pošty o datu podání 12. 12. 2022, toto datum je chybné, zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 18. 11. 2022, žádost je tedy včasná, žalobce požádal Českou poštu o vyjádření k jejich záznamu o chybném datu podání.
16. Výzvou ze dne 1. 3. 2023 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k poskytnutí vyjádření České pošty k uvedené zásilce, neboť je to stěžejní pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Byl poučen, že pokud nepředloží uvedené vyjádření České pošty o doručení zásilky v zákonné lhůtě, bude řízení o žádosti zastaveno dle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.
17. Žalobce dne 3. 3. 2023 doložil výkaz poštovního ze dne 18. 11. 2022, dle kterého je vykázáno poštovní za dvě doporučené zásilky Ministerstvu vnitra, nejsou uvedena čísla zásilek a výkaz není potvrzen Českou poštou. Dále doložil poštovní podací arch vystavený podavatelem společností PricewaterhouseCoopers česká republika, s.r.o. dne 18. 11. 2022, v seznamu zásilek je uvedena též předmětná zásilka RR547989643CZ, která byla dle potvrzení České pošty přijata do poštovní přepravy dne 12. 12. 2022. Dne 16. 3. 2023 žalobce sdělil, že úplné vyjádření České pošty dosud nemá k dispozici, doložil e-mailovou komunikaci o řešení situace s Českou poštou.
18. Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně rozhodl ve správním řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podané dne 13. 12. 2022, a to tak, že správní řízení se dle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců zastavuje. Poukázal na § 47 odst. 1, § 47 odst. 12 zákona o pobytu cizinců, vyšel z toho,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

že platnost zaměstnanecké karty byla stanovena do 30. 11. 2022 a tento den byl posledním dnem lhůty dle § 47 odst. 1, žalobce však podal žádost až dne 12. 12. 2022 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, tedy po lhůtě dle § 47 odst. 1, správnímu orgánu byla tato žádost doručena dne 13. 12. 2022. Poukázal též na § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, nicméně žalobce žádné důvody, které by mu měly bránit v podání žádosti ve výše uvedené lhůtě, nesdělil. Rekapituloval též vyjádření žalobce ze dne 23. 12. 2022 a jím doložené podklady (výkaz poštovního, podací arch ze dne 18. 11. 2022 se seznamem podaných zásilek), z internetového sledování zásilek České pošty zjistil, že podání žadatele bylo České poště předáno až dne 12. 12. 2022, podklady žalobce tedy jsou ze dne 18. 11. 2022, ale byly České poště předány až dne 12. 12. 2022. S ohledem na to správní orgán dle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců řízení zastavil. Závěrem uvedl, že žalobce jako občan Ukrajiny má možnost požádat o dlouhodobé vízum za účelem strpení, tj. zvláštní vízum pro občany Ukrajiny.

19. Žalobce podal dne 23. 5. 2023 odvolání, kde uplatnil obdobné námitky, jako v žalobě, uvedl, že teprve dne 13. 12. 2022 se zmocněnému zástupci žalobce vrátila dodejka k předmětné zásilce, na které bylo jako datum odeslání zásilky vyznačeno 12. 12. 2022, k čemuž hned uplatnil reklamaci u České pošty. Tvrdil, že v podání ze dne 23. 12. 2022 požádal o prominutí zmeškání lhůty dle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Uvedl, že v únoru 2023 Česká pošta sdělila, že reklamace nebyla přijata, zásilka byla řádně doručena, přičemž nic neprokazuje tvrzení, že byla podána již 18. 11. 2022. Tvrdil, že dne 18. 11. 2022 došlo k předání zásilek pracovníkovi pošty ke svozu na centrální podatelnu v Praze – Malešicích, což je i dnem podání. Doložil i další poštovní podací archy z navazujících dnů, uvedl, že se obrátil i na poštovního ombudsmana, k čemuž přiložil dopis ze dne 22. 5. 2023. Uvedl, že v ČR pobývá více než 8 let, je zde plně integrován, mluví plynule česky, je ceněným odborníkem ve své profesi, měla by být zohledněna přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.
20. V napadeném rozhodnutí ze dne 26. 7. 2023 žalovaný neshledal odvolání důvodné, poukázal na § 47 odst. 1, 3, 12 a § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, ve shodě se správním orgánem I. stupně poukázal na to, že zaměstnanecká karta žalobce byla platná do 30. 11. 2022, žádost žalobce o její prodloužení byla podána až dne 12. 12. 2022. S odkazem na usnesení NSS ze dne 19. 12. 2017 č.j. 10 As 20/2017-49 uvedl, že okamžikem podání žádosti skrze provozovatele poštovních služeb je okamžik, kdy byla kompletní zásilka obsahující žádost předána provozovateli těchto služeb a nikoli okamžik, kdy došlo k objednání či zaplacení služby, dle judikatury je přitom dokladem o tom, kdy byla zásilka předána k poštovní přepravě, obvykle podací lístek, resp. potvrzení provozovatele poštovních služeb o tom, kdy mu byla zásilka předána (srov. nálezy ÚS sp. zn. IV. ÚS 325/96). V dané věci z poštovního podacího archu a z online portálu o sledování zásilek plyne, že se žádost dostala do dispozice provozovatele poštovních služeb dne 12. 12. 2022, oba tyto zdroje jsou ve vzájemné korelaci a není mezi nimi rozporu. Pokud chtěl žalobce zpochybnit údaj provozovatele poštovních služeb na podacím archu, musel by předložit důkazy způsobilé zpochybnit tento údaj, žalobce však dle názoru žalované toto důkazní břemeno neunesl, jím předložené důkazy to jednoznačně neprokazují. Data na listinách předložených žalobcem svědčí pouze o tom, kdy byly vyhotoveny, nikoli předány provozovateli poštovních služeb, obdobně i výkaz poštovního a datum na frankovacím stroji svědčí o tom, kdy byla zásilka vyhotovena zmocněncem, jde o frankovací stroj společnosti PWC, nikoli pošty. Zástupce ani nijak neprokázal, že dne 18. 11. 2022 si pracovník pošty převzal poštovní box ke svozu na Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

centrální podatelnu, žalobce pouze dovozuje, že zásilku podal dne 18. 11. 2022, avšak neprokazuje. Uzavřela, že zřejmě došlo k individuálnímu pochybení na straně zmocněnce žalobce, který zásilku obsahující žádost nepředal včas k doručení. Nejedná se o postup dle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, žalobce nepodal správnímu orgánu I. stupně žádost o prominutí zmeškání lhůty, naopak trval na tom, že žádost podal včas dne 18. 11. 2022, teprve v odvolání počal uplatňovat důvody dle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, dle judikatury se však na takovou žádost vztahuje koncentrace řízení a nelze k ní tudíž přihlídnout. V případě zastavení řízení pak nepřichází v úvahu posuzování přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života, neboť o žádosti není věcně rozhodováno, dodržování mezinárodních závazků je zajištěno posouzením přiměřenosti dopadu do soukromého a rodinného života v rámci rozhodování o případném správním vyhoštění (NSS č.j. 8 Azs 314/2019-39). Žalovaná si je vědoma složité situace občanů Ukrajiny, žalobce však má možnost požádat o dlouhodobé vízum dle § 33a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, což ostatně žalobce dne 11. 5. 2023 učinil. V postupu správního orgánu I. stupně neshledala pochybení.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

21. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), na základě toho dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
22. Soud o věci rozhodl bez jednání, neboť účastníci ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s. souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení jednání.
23. Podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec podal žádost o prodloužení doby platnosti a doby pobytu na území na dlouhodobé vízum, žádost o povolení k dlouhodobému pobytu nebo žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu v době, kdy k tomu není oprávněn; to neplatí, pokud je o dříve podané žádosti rozhodováno poté, co začala běžet lhůta, v níž byl cizinec oprávněn tuto žádost podat.*
24. Podle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců *žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo o prodloužení doby jeho platnosti je cizinec povinen podat nejpozději před uplynutím platnosti víza k pobytu nad 90 dnů nebo platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, nejdříve však 120 dnů před uplynutím jeho platnosti.*
25. Podle § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců *zabrání-li včasnému podání žádosti podle odstavce 1 nebo 2 nebo odstavce 6 písm. b) důvody na vůli cizince nezávislé, je cizinec oprávněn tuto žádost podat do 5 pracovních dnů po zániku těchto důvodů. V odůvodněných případech může cizinec žádost podat i dříve, než je uvedeno v odstavci 1. Důvody pro pozdější podání žádosti podle věty první a pro dřívejší podání žádosti podle věty druhé je cizinec povinen ministerstvu sdělit nejpozději při podání žádosti a na jeho výzvu tyto důvody prokázat.*
26. Podle § 47 odst. 12 zákona o pobytu cizinců *lhůta uvedená v odstavcích 1 až 3 a 5 je zachována, je-li posledního dne lhůty žádost podána ministerstvu. Nestanoví-li tento zákon, že žádost je cizinec povinen podat osobně, je lhůta uvedená v odstavcích 1 až 3 a 5 též zachována, je-li posledního dne lhůty podána poštovní zásilka adresovaná ministerstvu, která obsahuje žádost, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nebo osobě, která má*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

obdobné postavení v jiném státě. Tento odstavec se na žádosti uvedené v odstavci 6 použije obdobně.

27. V dané věci je nesporné, že žádost byla správnímu orgánu I. stupně doručena po uplynutí lhůty dle § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tedy dne 13. 12. 2022, přičemž předmětná lhůta uplynula dne 30. 11. 2022. Soud se nejprve zabýval námitkou, zda žalobce v prvostupňovém řízení sdělil správnímu orgánu důvody pro pozdější podání žádosti ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců resp. požádal o prominutí zmeškání lhůty. Tuto námitku soud nepovažuje za důvodnou.
28. Žalobce ve své žádosti doručené správnímu orgánu I. stupně dne 13. 12. 2022 žádné důvody pro pozdější podání žádosti neuvedl ani neprokázal. V podání ze dne 23. 12. 2022 žalobce tvrdil, že zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 18. 11. 2022, je tedy včasná, pošta pochybila, pokud vyznačila datum podání 12. 12. 2022, byla požádána o vyjádření k této věci. V tomto podání tudíž žalobce nežádal o prominutí zmeškání lhůty z důvodu opožděné žádosti, naopak trval na tom, že žádost je včasná, předaná k poštovní přepravě dne 18. 11. 2022, a pochybila pouze Česká pošta.
29. Dle rozsudku NSS ze dne 10. 5. 2023 č.j. 6 Azs 90/2022-26: *„Zákon o pobytu cizinců stanovuje lhůtu pro podání žádosti o prodloužení doby pobytu, jejíž nedodržení má za následek zastavení řízení. Výjimku z tohoto pravidla lze nalézt v citovaném § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, z něhož vyplývají kumulativní podmínky. Musí jít 1) o důvody nezávislé na vůli cizince, 2) které cizinci zabránily v podání žádosti, 3) cizinec žádost podal do pěti pracovních dnů po zániku těchto důvodů a 4) tyto důvody sdělil ministerstvu nejpozději při podání žádosti a na výzvu je prokázal. Při splnění všech uvedených podmínek je cizinec oprávněn podat žádost v dodatečné lhůtě.“*
30. Z výše uvedeného je patrné, že podání ze dne 23. 12. 2022 nebylo žádostí ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce v ní neuplatňoval žádné důvody na jeho vůli nezávislé, které mu neumožnily žádost v zákonné lhůtě podat (tzv. omluvitelné důvody), avšak namítal, že žádost podal včas. Teprve v odvolání pak žalobce uplatnil argumentaci ve smyslu § 47 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, kde poukazoval na to, že již uplatnil žádost o prominutí zmeškání lhůty v prvostupňovém řízení – taková interpretace však nekoresponduje s obsahem správního spisu a zejména s obsahem podání ze dne 23. 12. 2022.
31. Žalovaná tak postupovala správně, pokud v napadeném rozhodnutí poukázala na zásadu koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu, dle které již k těmto důvodům nelze přihlídnout, k tomu lze poukázat např. na rozsudek NSS ze dne 21. 1. 2022 č.j. 10 Azs 131/2020-35: *„Stěžovateli ovšem nepomohlo ani to, že pozdní podání žádosti zdůvodnil v odvolání a doložil k tomu důkazy. V odvolacím řízení se totiž uplatní zásada koncentrace, podle které se k novým tvrzením a důkazním návrhům nepřihlíží, pokud je stěžovatel mohl uplatnit už dříve (§ 82 odst. 4 správního řádu); to potvrzuje i judikatura NSS v pobytových věcech cizinců (například rozsudky ze dne 12. 3. 2015, čj. 9 Azs 12/2015 - 38, bod 15; ze dne 19. 1. 2017, čj. 10 Azs 206/2016 - 48, bod 35; nebo ze dne 21. 1. 2020, čj. 10 Azs 271/2019 - 28, bod 10).“*
32. Dále je v řízení sporné, kdy byla zásilka obsahující žádost o prodloužení zaměstnanecké karty došla správnímu orgánu I. stupně dne 13. 12. 2022 předána k poštovní přepravě.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

33. Je podstatné poukázat na základní pravidlo stanovené v § 47 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, dle kterého musí být žádost o prodloužení zaměstnanecké karty podána před uplynutím doby její platnosti. To se v daném případě nestalo, neboť platnost zaměstnanecké karty žalobce byla stanovena do 30. 11. 2022 a žádost byla doručena správnímu orgánu I. stupně dne 13. 12. 2022. Je odpovědností žalobce, jaký způsob podání žádosti správnímu orgánu zvolí. Pokud však žadatel spoléhá na beneficium zachování lhůty dle § 47 odst. 12 zákona o pobytu cizinců, leží na něm i důkazní břemeno ohledně skutečnosti, že nejpozději posledního dne lhůty podal zásilku obsahující žádost k poštovní přepravě. K tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2023 č.j. 2 Ads 290/2022-21: *„Důkazní břemeno o včasnosti podání zásilky k poštovní přepravě a z toho plynoucí využití benefícia doručování prostřednictvím držitele poštovní licence totiž leží na účastníku řízení, neboť na něm je i volba způsobu doručování písemnosti. Průkazným dokladem toho, kdy bylo podání předáno k poštovní přepravě, je přitom pouze podací lístek, jímž pošta stvrzuje příjem zapsaných zásilek (nález Ústavního soudu ze dne 8. 12. 1997, sp. zn. IV. ÚS 325/96, nebo nález ze dne 20. 2. 2008, sp. zn. I. ÚS 4/06; s odkazem na citované nálezy viz též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 2 Afs 79/2017-34).“* Dále dle rozsudku NSS ze dne 20. 9. 2016 č.j. 7 As 164/2016-38: *„Nutno doplnit, že je odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí v řízení procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků a akceptace rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou (podpůrně srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2008, č. j. 8 Afs 55/2008 - 70, ze dne 4. 9. 2015, č. j. 8 As 6/2015 - 37, ze dne 15. 9. 2015, č. j. 8 As 57/2015 - 46). Prokazování doručení na elektronickou podatelnu orgánu veřejné moci je obtížnější než u jiných klasických forem doručení (poštou atp.). V případě odesílání zásilky klasickou poštou postačuje prokázat pouze předání k přepravě, zatímco v případě e-mailu je třeba zpravidla prokázat předání, tj. doručení, do elektronické podatelny správního orgánu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2015, č. j. 7 Azs 113/2015 - 32, ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014 - 44, či rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. III. ÚS 2361/08 a sp. zn. I. ÚS 250/05).“* Správní orgány v dané věci postupovaly v souladu se shora uvedeným principem, když vyzvaly žalobce, aby prokázal, že zásilka obsahující žádost byla předána k poštovní přepravě před uplynutím dané lhůty (tj. do 30. 11. 2022).
34. Průkazným dokladem toho, kdy bylo podání předáno k poštovní přepravě, je přitom pouze podací lístek, jímž pošta stvrzuje příjem zapsaných zásilek. K tomu lze odkázat na nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 12. 1997, sp. zn. IV. ÚS 325/96, či ze dne 20. 2. 2008, sp. zn. I. ÚS 4/06, dle kterých průkazným důkazem o předání zásilky k poštovní přepravě je pouze podací lístek, jímž pošta stvrdila její převzetí. V nálezu ze dne 26. 7. 2018 sp. zn. IV. ÚS 1001/18 pak Ústavní soud uvedl: *„Z již uvedeného plyne, že Ústavní soud zastává názor již dříve vyslovený ve shora uvedených rozhodnutích, že za průkazný doklad o podání poštovní zásilky považuje údaj na podací stvrzence (podacím lístku) – srov. čl. 54 Poštovních podmínek České pošty, s. p., jež je projevem vůle poštovního přepravce směřujícím k potvrzení, že bylo uskutečněno předání doručované zásilky.“* K tomu rovněž viz rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2017, č. j. 2 Afs 79/2017-34.
35. Dle shora uvedené judikatury NSS a Ústavního soudu je tedy průkazným dokladem toho, kdy byla zásilka předána k poštovní přepravě, výhradně podací lístek, jímž pošta stvrzuje příjem zapsaných zásilek, tato judikatura je stále aktuální, žalobce ani žádnou pozdější judikaturu, která by obsahovala odlišné stanovisko, nespecifikoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

36. V dané věci se žalobce rozhodl využít možnosti podání zásilky (žádosti) prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a proto byl též povinen správním orgánům prokázat, že danou zásilku skutečně včas k poštovní přepravě předal. Žalobce zásilku zaslal doporučeně, její předání k poštovní přepravě prokazoval poštovním podacím archem potvrzeným ze strany České pošty, který byl v daném případě ekvivalentem podacího lístku; jak plyne z výše uvedené judikatury i z napadeného rozhodnutí, podací lístek je k této otázce stěžejním důkazem. Tento důkaz žalobce předložil, přičemž z něj plynulo, že pošta zásilku převzala k přepravě dne 12. 12. 2022. V tomto smyslu tedy žalobce neunesl své důkazní břemeno k prokázání skutečnosti, že předal zásilku k poštovní přepravě nejpozději dne 30. 11. 2022. K tomu si správní orgány pro doplnění opatřily i výpis z internetového sledování zásilek, který však pouze potvrdil údaj 12. 12. 2022, kdy byla zásilka předána k poštovní přepravě. Další důkazy předložené žalobcem (tj. výkaz o poštovním, poštovní podací archy z jiných dnů, e-mailová korespondence) nevypovídaly nic o tom, kterého dne skutečně pošta předmětnou zásilku převzala k doručení. Pouze takový moment však byl rozhodný z hlediska zachování lhůty dle § 47 odst. 12 zákona o pobytu cizinců.
37. Žalovaná ani nijak nepochybila, pokud odkázala na usnesení NSS ze dne 19. 12. 2017 č.j. 10 As 20/2017-49. To se sice v meritu věci zabývá případem skutkově odlišným, nicméně v dané věci je přiměřeně použitelná argumentace, dle které okamžikem podání žádosti skrze provozovatele poštovních služeb je okamžik, kdy byla kompletní zásilka obsahující žádost předána provozovateli těchto služeb a nikoli okamžik, kdy došlo k objednání či zaplacení služby.
38. Pokud správní orgány konstatovaly, že žalobcem doložený poštovní podací arch potvrzený poštou dne 12. 12. 2022 neprokazuje předání zásilky k poštovní přepravě dne 18. 11. 2022, nijak tím nepřenesly důkazní břemeno na svojí stranu, v tom je úvaha žalobce mylná. Byl to stále žalobce, kdo byl povinen prokazovat včasnost podání své žádosti, přičemž pokud zpochybňoval důkaz předložený jím samým (poštovní podací arch potvrzený poštou), bylo na něm, aby předložil jiné důkazy způsobilé prokázat, že jeho žádost byla podána k poštovní přepravě včas. Tuto povinnost však nesplnil.
39. Žalobce dále v průběhu správního řízení a rovněž v žalobě poukazoval na to, že celou věc řešil s Českou poštou, nicméně jednak žádnou oficiální reklamaci ani její vyřízení nedoložil, a dále k tomu uvedl, že jeho reklamační poštou uznána nebyla. Tedy ani tímto způsobem neprokázal, že by pošta převzala zásilku k přepravě včas.
40. Správní orgány posoudily všechny důkazy předložené žalobcem, a to jednotlivě, i ve vzájemných souvislostech, poukázaly zejména na klíčový důkaz, kterým byl poštovní podací arch potvrzený poštou, k tomu si pouze podpůrně opatřily výpis ze sledování zásilek České pošty, který údaj z poštovního podacího archu potvrzoval. Zcela adekvátně vyhodnotily, že ostatní listiny předložené žalobcem svědčily pouze o tom, kdy byly vyhotoveny, nikoli o tom, kdy byly předány provozovateli poštovních služeb, obdobně i výkaz poštovního a datum na frankovacím stroji svědčily o tom, kdy byla zásilka vyhotovena, přičemž šlo o frankovací stroj společnosti PWC, nikoli pošty. Žalobce ani ničím neprokázal, že dne 18. 11. 2022 si pracovník pošty převzal poštovní box ke svozu na centrální podatelnu. Nebylo důvodné, aby žalovaná vyzývala Českou poštu k doložení dalších podkladů, když pro věc zásadní důkaz (poštovní podací arch potvrzený poštou) byl co do data předání zásilky k poštovní přepravě (tj. 12. 12. 2022) jednoznačný, přičemž ostatní důkazy předložené žalobcem nebyly způsobilé tento závěr

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

vyvrátit, byl to přitom žalobce, kterého tížilo důkazní břemeno ohledně včasného podání zásluky.

41. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce ohledně nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců o posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí se uplatní pouze při rozhodování správního orgánu ve věci samé, netýká se však rozhodnutí procesního charakteru, které je předmětem přezkumu v posuzovaném případě. Dojde-li tedy k zastavení řízení, není správní orgán povinen zkoumat, zda jeho rozhodnutí může způsobit zásah do soukromého či rodinného života cizince, takové závěry vyplývají i z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2021, č. j. 8 Azs 29/2019-41, ze dne 27. 9. 2019, č. j. 1 Azs 405/2018-67, ze dne 14. 12. 2017, č. j. 9 Azs 256/2017-57, či ze dne 18. 5. 2018, č. j. 8 Azs 12/2017-40. Z rozsudku NSS ze dne 7. 1. 2022 č.j. 8 Azs 314/2019-39 vyplývá následující: *„Obecně v případě zastavení řízení o žádosti o vydání (prodloužení doby platnosti) povolení k dlouhodobému pobytu nepřichází posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele v úvahu, jelikož o žádosti není věcně rozhodováno. Pokud totiž nejsou splněny podmínky projednání žádosti (například z důvodu, že žádost nebyla podána včas a nebyly prokázány důvody nezávislé na vůli cizince, které vedly k opožděnému podání žádosti), nemá správní orgán jinou možnost než řízení zastavit. Dodržení závazků vyplývajících z čl. 8 Úmluvy je zajištěno tím, že posouzení přiměřenosti dopadu do soukromého a rodinného života cizince je vyžadováno v rámci rozhodování o případném uložení správního vyhoštění podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců (viz např. rozsudky NSS ze dne 16. 8. 2016, čj. 1 Azs 108/2016 - 41, ze dne 21. 2. 2018, čj. 4 Azs 246/2017 - 35, ze dne 14. 1. 2021, čj. 6 Azs 255/2019 - 46, ze dne 24. 8. 2021, čj. 1 Azs 212/2021 - 37, nebo stěžovatelkou citované rozsudky sp. zn. 1 Azs 266/2018 a sp. zn. 10 Azs 206/2016). Lze proto soubhlasit se stěžovatelkou, že v případě procesního rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti podle § 169r odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců se přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žadatele neposuzuje.“* Na tento rozsudek navázal rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2022 č.j. 9 Azs 59/2022-41, kde poukázal na výjimky z tohoto principu: *„V judikatuře Nejvyššího správního soudu lze najít výjimky z tohoto pravidla, a to například pokud vyplývá nepřiměřenost na první pohled či na ni mohou poukazovat zjevné okolnosti případu nebo takovou nepřiměřenost cizinec v řízení tvrdí a prokazuje (rozsudek č. j. 10 Azs 218/2021-44).“*
42. Správní orgán I. stupně tak nepochybil, pokud se touto otázkou v prvostupňovém rozhodnutí nezabýval, neboť žalobce tuto otázku nevznnesl a zjevné okolnosti případu na nepřiměřenost nepoukazovaly (správní orgán I. stupně pouze poukázal na možnost žalobce jako občana Ukrajiny získat vízum za účelem strpení). Žalovaná pak na základě odvolací námítky nad rámec výše uvedeného tuto otázku přezkoumala, přičemž soud v její argumentaci neshledal pochybení, žalobce nenamítal žádné výjimečné okolnosti, které by mohly zakládat nepřiměřenost dopadu do soukromého a rodinného života a které by měla žalovaná výslovně hodnotit. V této souvislosti je třeba poukázat na to, že napadeným rozhodnutím nebyla žalobci stanovena lhůta k vycestování z území ČR, ani mu do budoucna nebylo znemožněno pobývat na území ČR, žalobce rovněž na jeho základě není nucen vycestovat do domovského státu. Žalovaná též přihlédla k tomu, že žalobce je občanem Ukrajiny, která je v současné době zasažena válečným konfliktem, a poukázala na jinou možnost, jakou si žalobce svůj pobytový titul na území ČR může upravit, nehrozí tedy ani porušení zásady non refoulement.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

43. S ohledem na všechny shora uvedené důvody soud žalobu dle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl jako nedůvodnou.
44. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. května 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.